

Sygnatura akt II K 485/15

(Ds. 887/15, (...)151/15)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śl. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:SSR Anna Kudryńska

Protokolant:Angela Żyłowicz

Przy udziale Prokuratora: Beaty Ignacak z Prokuratury Rejonowej w Ząbkowicach Śl.

po rozpoznaniu w dniu 30.11.2015 r.,16.12.2015 r. w Z.

sprawy

C. W.

s. S. i F. z domu M.

ur. (...) w Z.

oskarżonego o to, że:

w dniu 23 czerwca 2015 roku w Z. woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu jechał na drodze publicznej samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

*****

I. Oskarżonego C. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 178a§1 kk i za to na podstawie art. 178a§1 kk wymierza mu karę grzywny w wymiarze 40 /czterdziestu/ stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 /dwadzieścia/ złotych ;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres lat 3/ trzech/

III. na podstawie art. 43 a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 /pięć tysięcy/ zł.;

IV. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23.06.2015 r.

V. zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłaty w sprawie, zaś uzasadnione wydatki poniesione przez Skarb Państwa zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 485/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 23 czerwca 2015r. C. W. był u znajomego w W. gdzie spożywał piwo. Ok. godz. 16.00 udał się on samochodem do Z. i jadąc ulica (...) uszkodził kilka samochodów, a następnie pozostawił swój samochód i oddalił się w kierunku (...).

Ok. godz. 16.30 na miejsce zdarzenia drogowego przybyli funkcjonariusze Policji W. B. i G. P., którzy zatrzymali C. W. w restauracji (...). Przed zatrzymaniem oskarżony zamówił w restauracji 100 g wódki.

Następnie C. W. został poddany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przy użyciu urządzenia typu A.-Sensor IV CM. Pierwsze badanie wykonane o godz. 16.57 wykazało u niego 1,00 mg/l, drugie przeprowadzone o godz. 17.13 - 0,90 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a trzecie przeprowadzone o godz. 17.29 - 0,85 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie przeprowadzone u oskarżonego badania krwi pod kątem zawartości alkoholu u C. W. wykazały : o godzinie 19.35 stężenie alkoholu w wysokości 1,6 ‰, o godzinie o godzinie 20.35 stężenie alkoholu w wysokości 1,4 ‰, o godzinie 21.35 stężenie alkoholu w wysokości 1,2 ‰,

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: częściowo wyjaśnień oskarżonego C. W. (k. 9-10, 12-13, 35-36, 50v akt), protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu (k.2 akt), protokołów z przeprowadzonych badań zawartości alkoholu etylowego (k. 6-8), opinii biegłego lekarza M. B. (k.15).

C. W. z zawodu jest mechanikiem. Jest żonaty, nie ma nikogo na utrzymaniu, otrzymuje renetę w wysokości 700 zł. W/wym. był karany za czyn z art. 156§2 kk

Dowód:

- karta karna - k. 19

- wyjaśnienia oskarżonego k. 9-10

Oskarżony C. W. na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzucanego mu czynu i podał, że w dniu 23 czerwca 2015r. był u swojego znajomego w W. i tam u kolegi pił piwo i były o zwykłe piwa o poj. 0,5 l., a następnie gdzieś po 16.00 udał się do Z. i jadąc ul. (...) otarł się o kilka samochodów, a następnie pozostawił samochód w tym miejscu i poszedł do bankomatu, gdzie spotkał kolegę, który poczęstował go wódką i wypił wtedy 100 g, może trochę więcej, po czym udał się do restauracji (...), gdzie zamówił sobie 100 gram wódki z czego wypił tylko 50 gram i po chwili przyszedł dzielnicowy i został poddany na stan trzeźwości i była równie pobierana mu krew.

Przesłuchany ponownie oskarżony podał, iż w całości podtrzymuje swoje wyjaśnienia, a nadto podał, że od 8 lat choruje na cukrzycę i zażywa insulinę 3 razy dziennie. Wyjaśnił, że dnia 23 czerwca 2015r. nie zjadł śniadania i nie zażył insuliny i w W. był około godziny 09.00 i wcześniej przed wyjazdem wypił gorzką kawę i w W. nie spożywał żadnego alkoholu, a w Z. po tym jak uderzył w te samochody tj. po upływie około 15 minut od zdarzenia, wypił około 200, może 300 gram zwykłej wódki 40 procentowej i po wypiciu tego alkoholu gdzieś po 10-15 minutach w restauracji wypił 50 gram wódki 40 procentowej i zaraz po tym wszedł do restauracji (...) i wyszedł on razem z nim, a następnie został przebadany na stan trzeźwości.

Przed Sądem **oskarżony C. W.** początkowo nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i podał, iż jak jechał to nie był pijany. Podał także, że po tym jak zadrapał panu błotnik i drugi samochód też przerysował, to właściciel tego samochodu co go zarysował, powiedział, żeby dał mu 500 zł i będzie po sprawie i dlatego on udał się do bankomatu, ale zobaczył, że zapomniał karty. Następnie spotkał znajomego i powiedział jemu, żeby mu pożyczył 500 zł, ale on powiedział mu, że nie ma. Wówczas on powiedział o co chodzi i wówczas ten znajomy zaproponował mu, żeby się napił wódki, bo widział, że jest on roztrzęsiony. Następnie szedł w kierunku mężczyzny, którego samochód zarysował, żeby mu powiedzieć, że nie ma pieniędzy ale jeszcze poszedł do restauracji i wziął 100 gram wódki i po chwili przyszedł

Policjant z jego dowodem osobistym. Podał także, że nie podtrzymuje swoich wcześniejszych wyjaśnień i stwierdził, iż tak powiedział, bo przyjechał śledczy i powiedział, żeby on się przyznał, że wypił te dwa piwa i będzie po sprawie i nie będzie żadnego szumu i dlatego on to podpisał, ale było inaczej tzn. tak jak dzisiaj wyjaśniał (k. 35v-36).

Przesłuchany ponownie na wniosek obrońcy **oskarżony C. W.** podał, że chciałby się przyznać, że prowadził samochód będąc w stanie nietrzeźwości stwierdzonej u niego podczas badania przez funkcjonariuszy Policji (k.50v).

Sąd zważył , co następuje.

W ocenie Sądu ostateczne przyznanie się **oskarżonego C. W.** do winy zasługuje na zaufanie - jego sprawstwo w zakresie inkryminowanego czynu zabronionego potwierdza, bowiem jednoznacznie pozostały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a w szczególności treść opinii biegłego M. B.. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym, jak i początkowo przed Sądem dot. ilości, jak i czasu spożywania alkoholu po zdarzeniu, nie odpowiadają prawdzie. Tutaj wskazać należy, iż sam oskarżony w swoich pierwszych wyjaśnieniach podał, iż będąc u znajomego w W. spożywał alkohol w postaci piwa. Ponadto z opinii biegłego M. B. bezspornie wynika, iż przeprowadzone przez biegłego wyliczenia potwierdzają, iż podawane przez niego w postępowaniu przygotowawczym okoliczności, co do ilości i rodzaju, jak i czasu spożywania przez niego alkoholu w dniu 23.06.2015r. nie znajdują potwierdzenia w obiektywnych wynikach badań jego trzeźwości. Nadto biegły wskazał, iż żeby osiągnąć stężenie alkoholu jakie wynikałoby ze spożycia podawanej przez oskarżonego ilości alkoholu, to w przypadku spożywania wódki, to około godziny wcześniej musiałoby się zakończyć spożywanie około 290 gram ww. alkoholu.

W ocenie Sądu opinia biegłego M. B. została sporządzona zgodnie ze sztuką, jest kompletna, wyczerpująca, i nie budzi żadnych wątpliwości co do logicznej poprawności i merytorycznej słuszności zawartych w niej wniosków i konkluzji. Wnioski z w/w opinii jednoznacznie potwierdzają wyniki przeprowadzonego wobec C. W. badania urządzeniem kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzone u oskarżonego trzykrotne badanie w/w urządzeniem wykazało, iż zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu u oskarżonego wyraźnie i zdecydowanie przekroczyła ustawowy próg stanu nietrzeźwości, a nadto w ocenie Sądu w/w wyniki badania wskazują, iż oskarżony znajdował się w fazie eliminacji alkoholu z organizmu. W ocenie Sądu brak jakichkolwiek podstaw, aby kwestionować rzetelność i prawidłowość powyższych badań.

Zdaniem Sądu również pozostała dokumentacja w niniejszej sprawie sporządzona została zgodnie z wymogami procedury karnej i nie budzi żadnych zastrzeżeń co do swojej wiarygodności i rzetelności udokumentowanych czynności.

Reasumując powyższe, wina i sprawstwo oskarżonego C. W., w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym ostatecznych wyjaśnień oskarżonego k. 50v złożonych w obecności obrońcy, jak i opinii biegłego M. B., nie budzi w ocenie Sądu żadnych wątpliwości. C. W. prowadząc w dniu zdarzenia na drodze publicznej tj. ul. (...) w Z. samochód osobowy marki F. (...), w stanie znacznie przekraczającym stan nietrzeźwości (1,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) w sposób oczywisty wyczerpał znamiona występkę opisane w dyspozycji art. 178a § 1 kk. Oskarżony będąc w pełni świadomy tego, iż spożywał alkohol w stopniu powodującym wyraźne przekroczenie stanu nietrzeźwości, kierował na drodze publicznej samochodem osobowym, stąd też zarzucanego mu czynu dopuścił się więc umyślnie w zamiarze bezpośrednim.

Wymierzając oskarżonemu C. W. karę Sąd kierował się dyrektywami wskazanymi w art. 53 kk i uwzględnił okoliczności wpływające tak obciążająco, jak i łagodząco na jej wymiar. Zdaniem Sądu uznać należy, iż zarówno stopień winy oskarżonego, jak i stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu jest znaczny. Nietrzeźwość uczestników ruchu drogowego jest jedną z głównych przyczyn wypadków drogowych. Związane z takim zachowaniem zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu jest oczywiste, realne i często tragiczne w skutkach. Niestety, pomimo szeregu akcji mających na celu uświadomienie kierowcom, jak bardzo niebezpieczne i nieodpowiedzialne jest prowadzenie samochodów w stanie nietrzeźwości, w dalszym ciągu notuje się bardzo dużo tego typu występków. Oskarżony prowadząc pojazd w ruchu lądowym mimo uprzedniego spożycia alkoholu w sposób świadomy i rażąco naruszył jedną

z podstawowych zasad gwarantujących bezpieczeństwo uczestników tego ruchu. Również stwierdzony u oskarżonego stopień nietrzeźwości określić należy jako znaczny. Nie ulega wątpliwości, iż przy stężeniu alkoholu w organizmie wynoszącym ok. 2 promile, zdolności psychomotoryczne kierowcy, niezależnie od jego subiektywnych odczuć, są bardzo obniżone, co bezpośrednio przekłada się m.in. na czas reakcji oraz odbiór i ocenę sytuacji na drodze. W tym stanie rzeczy, już samo podjęcie decyzji o kierowaniu samochodem i wyjechaniu na ulicę, uznać należy za skrajnie nieodpowiedzialne i naganne. Od każdego kierowcy dysponującego nawet zupełnie przeciętnym rozeznaniem i wyobraźnią należy oczekiwać, iż w takiej sytuacji bezwzględnie zaniecha prowadzenia samochodu. Nadto jako okoliczność obciążającą należało potraktować uprzednią karalność oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą z kolei Sąd wziął pod uwagę ostateczne przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu. Biorąc pod uwagę powyższe, przy znacznej przewadze okoliczności obciążających, Sąd uznał, iż kara grzywy w wymiarze 40 / czterdziestu/ stawek dziennych po 20 / dwadzieścia/ złotych każda jest karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i spełni swoje cele tak w zakresie oddziaływania zapobiegawczego i wychowawczego w stosunku do oskarżonego, jak i w zakresie potrzeb kształtowania świadomości prawnej i właściwych postaw społeczeństwa. W ocenie Sądu wysokość stawki dziennej uwzględnia warunki materialne i majątkowe oskarżonego, który jest rencistą, a jego dochód wynosi ok. 700 zł miesięcznie. Podkreślić w tym miejscu należy, iż porządek i bezpieczeństwo na drogach w poważnym stopniu zależą od właściwej reakcji na przestępstwa drogowe.

Zgodnie z treścią art. 42 § 2 kk i art. 43 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Czasokres orzeczonego zakazu jest w przekonaniu Sądu adekwatny do okoliczności przedmiotowego czynu. Określając czas trwania zakazu Sąd miał na uwadze przede wszystkim znaczny stopień nietrzeźwości C. W., który kilkakrotnie przekraczał stężenie określające granicę stanu nietrzeźwości oraz fakt, iż swoim zachowaniem na drodze w dniu zdarzenia oskarżony w sposób rażący nadużył zaufanie do swojej osoby jako rozsądnego i bezpiecznego kierowcy i użytkownika dróg. Okres 3 lat zakazu powinien uzmysłwić oskarżonemu konieczność zachowywania trzeźwości w kierowaniu pojazdami. Dolegliwość tego środka karnego odpowiada również potrzebie prewencyjnego oddziaływania. Na poczet zakazu zgodnie z treścią art. 63 § 2 kk Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23.06.2015r.

Zgodnie z treścią art. 43a § 2 kk Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000zł. Powyższy środek karny (obligatoryjny od 18 maja 2015r. wobec sprawcy czynu z art. 178a§1 kk w wysokości co najmniej 5.000 zł) winien uświadomić oskarżonemu również finansową nieopłacalność kierowania pojazdami w stanie nietrzeźwości oraz zwrócić jego uwagę na często tragiczne skutki takich nieodpowiedzialnych zachowań. Wysokość orzeczonego świadczenia uwzględnia możliwości zarobkowego oskarżonego.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa. W sytuacji, gdy oskarżony jest rencistą i osiąga dochód miesięczny w wysokości 700 zł, stąd też poniesienie przez niego kosztów postępowania mogłoby być zbyt uciążliwie przede wszystkim dla jego rodziny.